آشنایی با انواع نما و قاب‌بندی در ضبط ویدیو

یکی از موارد مهم در آموزش تصویربرداری، آشنایی با انواع نماهای دوربین و قاب‌بندی است. این موضوع برای کلیه افراد مانند نویسندگان، کارگردانان و فیلم‌برداران ضروری است تا با عناصر بصری تصویر به‌خصوص اندازه سوژه‌ها درون یک قاب ارتباط برقرار کنند. در ادامه این مقاله با قاب‌بندی سینمایی و انواع نماها آشنا می‌شوید.

قاب‌بندی سینمایی چیست؟

قاب‌بندی سینمایی یا کمپوزیسیون از اصول زیباشناسی بصری بوده و اهمیت زیادی دارد. فیلم‌سازان مشهور جهان مانند هیچکاک، چایکوفسکی، یانچو، رنوار و... از قاب‌بندی‌های بی‌نظیری استفاده کرده‌اند که تحلیل‌های زیادی در خصوص آن‌ها نوشته شده است.

با استفاده از قاب‌بندی می‌توانید روی شخصیت فیلم زوم کنید تا بیننده واکنش‌های او را ببیند یا بیننده را به عقب کشیده تا صحنه را از دور تماشا کند.

قاب‌بندی و ترکیب‌بندی برای تهیه یک فیلم عالی ضروری هستند. باید بین عمق میدان و عناصر مختلف یک قاب تعادل ایجاد کنید تا داستانی تکان‌دهنده بسازید.

دانستن چگونگی قاب‌بندی خاص به دلایل خاص، تاثیر بیشتری بر مخاطب گذاشته و او را برای مدت طولانی‌تری درگیر فیلم می‌کند.

ترکیب‌بندی در ویدیو چیست؟

ترکیب‌بندی به نحوه چیدمان عناصر در یک چارچوب اشاره دارد، به‌نوعی که به انتقال پیام به مخاطب کمک کند. تصمیمات کارگردان در مورد ترکیب‌بندی بستگی به حسی دارد که می‌خواهد در تماشاگران ایجاد کند.

از طریق عناصر ترکیب‌بندی در فیلم، می‌توان معنای عمیق‌تری را بدون نیاز به گفتن

دقیقا آنچه در جریان است به مخاطب منتقل کرد. برای بهبود ترکیب‌بندی در ویدیوهایتان در ادامه به چند نکته مهم اشاره می‌کنیم:

خطوط راهنما

با استفاده از این خطوط در ترکیب‌بندی به مخاطب می‌گویید به کجا نگاه کرده و چطور تصاویر را تفسیر کند.

تقارن و تعادل

تقارن برای مغز انسان تعادل و آرامش ایجاد می‌کند و برای انتقال حس کمال یا زیبایی ایده‌آل است. با ایجاد یک نقطه کانونی و با قرار دادن سوژه خود در وسط کادر، تمرکز بیشتری روی سوژه به وجود می‌آید.

عمق میدان

عمق میدان یک مفهوم هیجان‌انگیز در ترکیب‌بندی تصاویر است و دنیای شخصیت را نشان می‌دهد.

عمق میدان اندازه ناحیه‌ای را در تصویر شما توصیف می‌کند که اشیاء به طور قابل‌قبول به نظر می‌رسند. آن منطقه میدان نامیده می‌شود و اندازه آن منطقه عمق آن میدان است.

عمق میدان در اصل منطقه وضوح شماست. اگر آن منطقه را طولانی‌تر کرده و روی اشیاء بیشتری تمرکز کنید، عمق میدان عمیقی خواهید داشت.

به طور مشابه، اگر آن ناحیه را کوتاه یا کوچک‌تر و با تمرکز کمتر کنید، عمق میدان کمتری خواهید داشت. یکی از راه‌های دستیابی به این تنظیم، استفاده از دیافراگم لنز است.

قانون یک‌سوم در ترکیب‌بندی در ویدیو

قانون ترکیب‌بندی یکی از رایج‌ترین تکنیک‌هاست که در عکاسی و فیلم‌برداری استفاده می‌شود. با استفاده از قانون یک‌سوم می‌توانید روی نقاط موردعلاقه خود تمرکز کرده و سوژه را روی هر یک از نقاط متقاطع نگه دارید. این ترکیب‌بندی برای چشم خوشایند بوده و همچنین راهی آسان برای تغییر مکان شخصیت‌هاست.

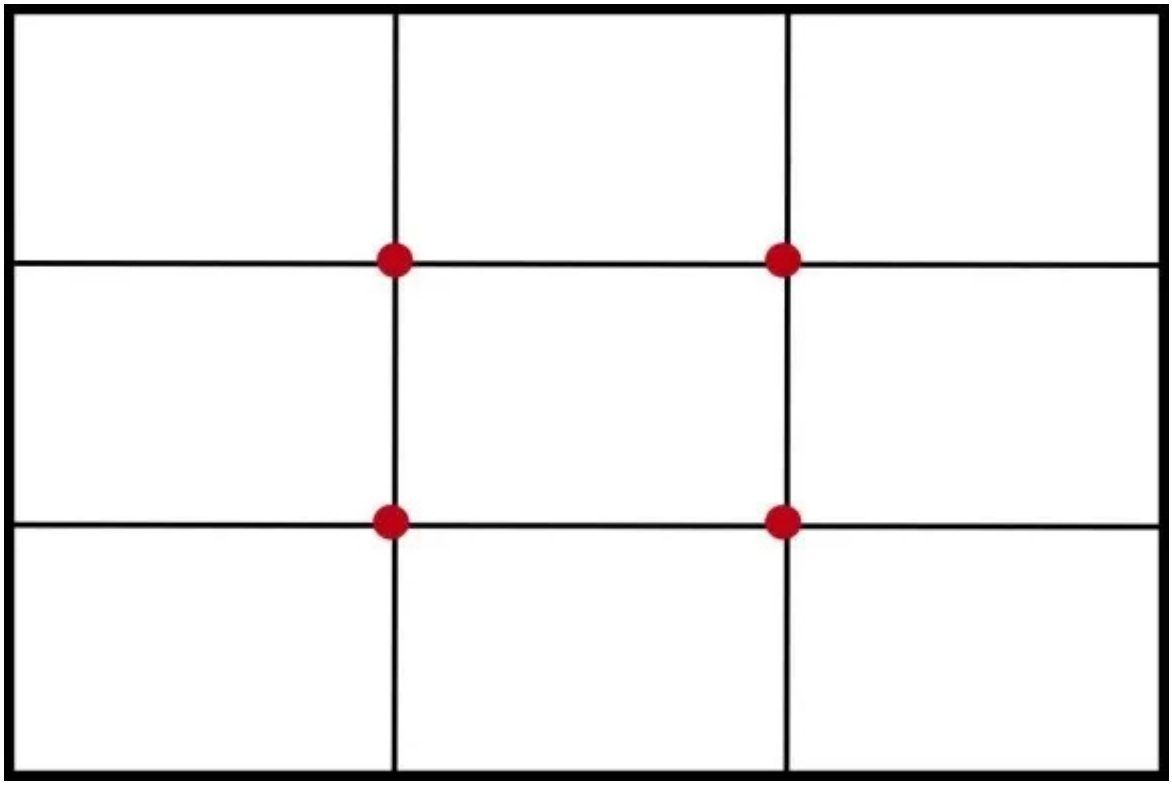

فضای سر

این مفهوم در ترکیب‌بندی یعنی اینکه فضای کافی را بین بالای قاب خود و سر شخصیت قرار دهید. وقتی این فضا را قرار ندهید تبدیل به قاب کلوزآپ شده و بر احساسات سوژه تمرکز بیشتری خواهید داشت.

فیلم‌سازی یک هنر خلاق است و ترکیب‌بندی بخش جدایی‌ناپذیر آن محسوب می‌شود. با کسب تجربه بیشتر یاد می‌گیرید که چه جاهایی باید از قوانین ترکیب‌بندی استفاده کرده و چه جاهایی این قوانین را بشکنید.

کادربندی در ویدیو

پس از آشنایی با ترکیب‌بندی و اصول آن، لازم است که در مورد کادربندی هم بدانید. هر کادر سینمایی ۴ منطقه بالا، پایین، چپ و راست را دارد که باید مفهوم این ۴ نقطه را به‌خوبی بشناسید تا منظورتان را به‌خوبی به بیننده منتقل کنید.

۲ سیستم معتبر کادربندی ویدیو

- **سیستم دانشگاه ایتالیا**

در این نوع کادربندی، کادر فیلم به سه قسمت بالای کادر، میانه کادر و پایین کادر تقسیم می‌شود.

- **سیستم موزاییک**

این کادر به چهار قسمت بالا راست، بالا چپ، پایین راست و پایین چپ تقسیم می‌شود.

برای هر ویدیو باید با این قسمت‌ها آشنایی داشته و سوژه‌ها را با توجه به ماهیت و کارکردی که دارند در قسمت‌های مناسب کادر وارد کنید.

معرفی قاب‌بندی سینمایی با تمرکز بر اندازه سوژه

راه‌های زیادی برای قاب‌بندی سوژه وجود دارد: از کل بدن گرفته تا چشم‌ها. ما می‌توانیم قاب‌بندی را به سه دسته بلند، متوسط و بسته تقسیم کنیم. لانگ شات سوژه را از دور نشان داده و بر مکان و لوکیشن تاکید می‌کند. شات بسته روی جزئیات و احساسات سوژه تمرکز می‌کند. شات متوسط بین این دو قاب قرار گرفته و روی سوژه تاکید دارد اما بعضی از قسمت‌های اطراف را هم نشان می‌دهد.

باید این نکته را هم بدانیم که نماهای گفته شده فقط به‌اندازه سوژه در قاب مربوط شده و مستقیما در مورد نوع لنز صحبت نمی‌کنند. انتخاب لنز مناسب و فاصله دوربین کاملا بستگی به نظر عکاس یا کارگردان دارد.

انواع نما

اکستریم لانگ شات (Extreme Long Shot)

اکستریم لانگ شات یا نمای فوق باز برای نشان دادن سوژه از فاصله دور یا جایی که واقعه‌ای اتفاق می‌افتد، استفاده می‌شود. این نوع نما برای نشان دادن صحنه از نظر زمان، مکان و همچنین ایجاد رابطه احساسی با عناصر داخل آن محیط به کار می‌رود.

لانگ شات (Long Shot)

این نما سوژه را از بالا به پایین نشان می‌دهد؛ مثلا برای فرد از سرتاپای او را پوشش می‌دهد اما کل قاب را پر نمی‌کند. این نما نسبت به نمای اکستریم لانگ شات تمرکز بیشتری بر سوژه دارد.

فول شات (Full Shot)

از سر تا نوک پا را پوشش داده و سوژه کل قاب را پر می‌کند. در این نما تمرکز بیشتر روی عمل و حرکت است تا وضعیت احساسی سوژه.

مدیوم لانگ شات (Medium Long Shot)

این نما بین فول شات و مدیوم شات قرار می‌گیرد و به نمای ¾ معروف است. در این نما سوژه از زانو به بالا نشان داده می‌شود.

کابوی شات (Cowboy Shot)

این نوع شات که نامش را از فیلم‌های وسترن دهه ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ گرفته است، سوژه را از وسط ران به بالا نشان می‌دهد.

مدیوم شات (Medium Shot)

این نما یکی از رایج‌ترین نماها در فیلم‌هاست. در این نما سوژه را معمولا از کمر به بالا نشان داده و تمرکز بیشتری بر جزئیات سوژه دارد.

مدیوم کلوز اپ (Medium Close-Up)

نمایی بین مدیوم شات و کلوز آپ است و عموما شخصیت را از قفسه سینه یا شانه به بالا نشان می‌دهد.

کلوز آپ (Close-Up)

در این نما سر یا صورت شخصیت نشان داده می‌شود. هدف اصلی در این نما نمایش احساس و واکنش سوژه است.

چوکر (Choker)

نوعی از نمای کلوز آپ بوده که سوژه را از بالای ابرو تا زیر دهان نمایش می‌دهد.

اکستریم کلوز آپ (Extreme Close Up)

بر جزئیات کوچک سوژه مثل چشم‌ها یا دهان تمرکز می‌کند. نمای نزدیک از چشم‌ها را با نام نمای ایتالیایی می‌شناسند که نامش را از فیلم‌های ایتالیایی سرجیو لئون گرفته است.

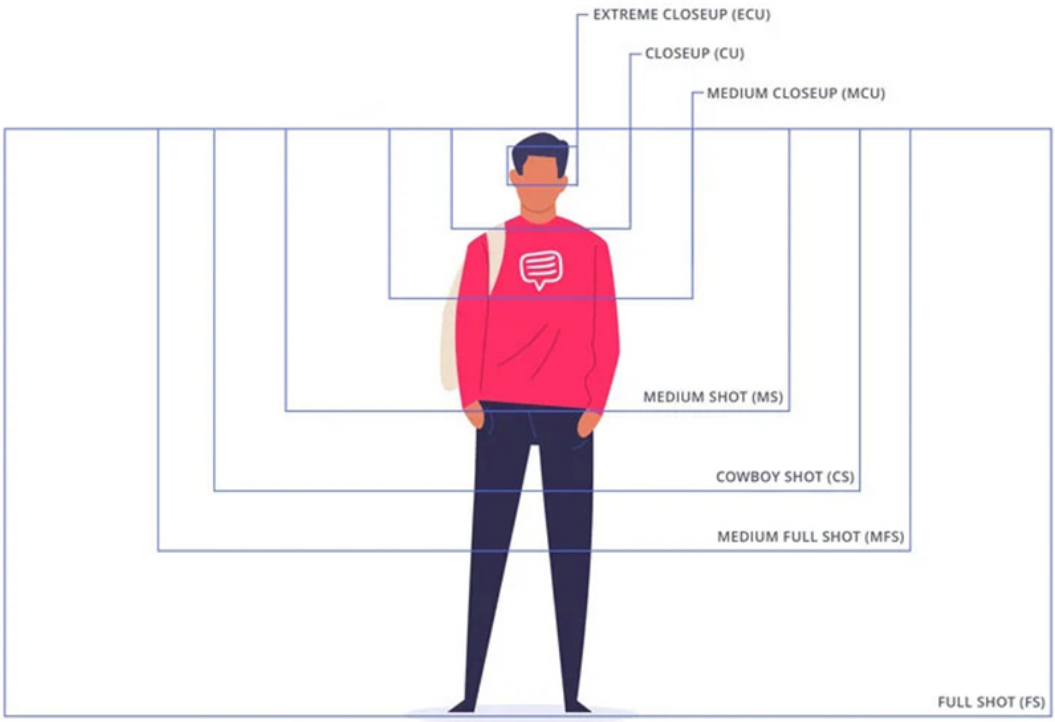

معرفی قاب‌بندی سینمایی با تمرکز بر محل قرارگیری دوربین

علاوه بر اندازه سوژه در هر قاب، نماها بر اساس محل قرارگیری دوربین هم دسته‌بندی می‌شوند که در ادامه به آن‌ها می‌پردازیم:

نماهای هم سطح چشم (Eye Level)

در این نماها دوربین تقریبا در سطح چشم انسان قرار گرفته و اثری خنثی روی مخاطب دارد.

نما از بالا (High Angle)

از سوژه از نمای بالا فیلم‌برداری شده و سوژه آسیب‌پذیر، ضعیف و ترسیده جلوه می‌کند.

نما از پایین (Low Angle)

از سوژه از پایین و سطح زیر چشم تصویربرداری شده که سوژه را قدرتمند، قهرمان یا خطرناک نشان می‌دهد.

نمای شیب‌دار (Dutch Angle/Tilt)

در این نما دوربین در زاویه‌ای قرار داده می‌شود که با خط افق تراز نیست و برای نشان دادن وضعیت روانی آشفته یا ناراحت‌کننده استفاده می‌شود.

نمای روی شانه (Over-the-Shoulder Shot)

یک نمای محبوب که در آن سوژه در پشت شانه فردی دیگر نشان داده می‌شود. در این نما شانه، گردن و پشت سر کسی که پشت به دوربین است نشان داده می‌شود. از این نما برای نشان دادن مکالمه دو فرد استفاده می‌شود.

نمای چشم پرنده (Bird's-Eye View)

از زاویه بالا و از فاصله دور تصویربرداری می‌شود. این نما دید وسیع‌تری به مخاطب داده، جهت حرکت سوژه و عناصر خارج از آگاهی سوژه را نشان می‌دهد.

دیگر انواع نما در سینما

برش داخلی (Cut-In)

چیزی که در صحنه اصلی قابل مشاهده است را از نمای نزدیک نشان می‌دهد.

برش خارجی (Cutaway)

چیزی خارج از صحنه اصلی را نشان می‌دهد. این نما معمولا با قطع اولین صحنه انجام شده و معمولا برای وصل نمودن دو صحنه جداگانه مفید است.

نمای (Point of View Shot)

این نما از چیزی که یک شخصیت خاص در صحنه می‌بیند تقلید می‌کند. این نما مستقیما مخاطب را به‌جای شخصیت قرار می‌دهد و اجازه می‌دهد حالت احساسی او را تجربه کند مانند بیدار شدن، بیهوشی یا نگاه‌کردن به دوربین دوچشمی.

["message_box text_color="light]

چه بخواهید یک فیلم بسازید و یا اینکه ویدیویی کوتاه برای انتشار در شبکه‌های

اجتماعی تهیه کنید، توجه به نما و قاب‌بندی به شما کمک زیادی می‌کند تا مفهوم موردنظرتان را راحت‌تر به بیننده منتقل نمایید؛ بنابراین قبل از هر چیز سناریو عکس یا فیلم مدنظرتان را تعیین کرده و بر اساس مفهوم و منظوری که در نظر دارید، یکی از انواع نما و قاب‌بندی گفته شده در این مطلب را انتخاب کنید.

[message_box/]